

MĚSTSKÁ POLICIE NA VRCHOLCÍCH HOR

Jak praví pranostika: březem - za kamna vlezem. Jenže - nebylo třeba. Březnové slunce nemělo krátké ruce a naopak lákalo z kamen slézt a vyjet za další reportáží.

Zajímá vás kam? Ještě jednou do Krkonoš. Přesněji do Špindlerova Mlýna, kde zastupitelstvo města Špindlerův Mlýn ke dni 1.1.2013 zřídilo městskou policii. Naše dychtivost, jak to klape „na vrcholcích hor“, jednoduše byla, a tak zvedám telefon a zjišťuji si telefonní číslo na velitele pana Jaroslava Poláčka, abych mu vzápětí volala a domluvila si s ním termín naší návštěvy.

Samozřejmě, že mě zajímá, kam to vlastně jedu. Víím, kde Špindlerův Mlýn je. Víím, že je významným turistickým střediskem v Krkonoších. Ale co víím o jeho historii? Kolik obyvatel má? To netuším. Vrhnu se proto na počítač a googluji.

Tak tedy: Wiki mi sděluje, že: Nejstarším dochovaným záznamem od počátků Špindlerova mlýna je počátek 16. století, kdy několik chalup sloužilo jako útočiště horníkům pracujícím v nedalekých hutích. Zde zpracovávali železnou rudu. Mezi lety 1516-1521 český král Ludvík Jagellonský povolil horníkům lhůty k placení desátků a úlevy. Zjišťuji, že název obce byl mnoho a mnoho let „Svatý Petr“ (dnes část města). Jenže, co se nestalo. V dávné žádosti o povolení stavby kostela zaslané císaři bylo u podpisů uvedeno – sepsáno ve Špindlerově mlýně (v mlýně, který patřil rodině Špindlerových). Žádost totiž občané sepisovali právě tam. A jelikož jsou podobné názvy obcí v německy mluvících zemích časté, došlo k omylu a zpět se vrátilo povolení ke stavbě kostela v obci Špindlerův Mlýn. Občané raději obec přejmenovali, aby mohli stavět. Zaslání nové žádosti by mohla být brána jako urážka neomylného úřadu a kostel by tu už určitě nestál. Další zajímavost, kterou díky Wiki zjišťuji, že ve stabilním katastru z roku 1842 se objevuje Špindlerův mlýn jako Břetenský mlejn (později je běžně nazýván Vřetenový Mlýn), což vzniklo naivním překladem němec-

kého Spindelmühle (Spindel – vřeteno, Mühle – mlýn). / http://cs.wikipedia.org/wiki/%C5%A0pindler%C5%AFv_Ml%C3%BDn - 23. 03. 2014/

Dnes má Špindlerův Mlýn kolem 1200 obyvatel. V souvislosti s tím to ve mně evokuje myšlenku, že Městská policie Praha má „v sobě“ Špindlerův Mlýn dvakrát. Rozumějte při počtu 2 500 strážníků. To jen tak...myšlenka. Rozhodně chci psát o Městské policii Špindlerův Mlýn. Jste připraveni na rozhovor s velitelem městské policie panem Jaroslavem Poláčkem? My jsme byli...

Jaroslav Poláček (* 1976)

5/2013 – přijat po výběrovém řízení jako strážník Městské policie Špindlerův Mlýn, posléze ustanoven zastupitelstvem města jako velitel Městské policie Špindlerův Mlýn, do té doby ve služebním poměru u Policie ČR

- Bylo by možné se čtenářům představit?
Jistě. Jmenuji se Jaroslav Poláček. Zastupitelstvem města jsem byl určen jako velitel Městské policie Špindlerův Mlýn. Fungujeme zde ve čtyřech lidech, a to včetně mě,

Jaroslav Poláček

kdy sloužíme pouze denní služby. Zřízení této městské policie bylo hlavně za účelem usměrňování dopravy během zimní a letní sezóny, kontroly parkování a kontroly veřejného pořádku.

- Bude to rok, co byla vaše městská policie zřízena. Jaké největší pracovní zatížení jste prozatím měli?
Jak jsem říkal, je to při usměrňování dopravy, při nájezdu lyžařů na parkoviště Medvědin a na parkoviště Hromovka. Jedná se totiž o jediná možná místa na parkování u lyžařských středisek. Jinde to možné není. Špindlerův Mlýn má to specifikum, že je možnost parkování skutečně pouze na místech označených jako parkoviště. Při vjezdu do města je dopravní značka, které jste si určitě všimli, jako každý jiný (smích). No, a když třeba později dojde k zaplnění parkoviště, například Medvědin, obrácíme vozidla a musí jet na Hromovku. Jde o to, aby vzhledem k místu a návštěvnosti nedocházelo ke kolonám a k ucpání celé komunikace. Tomu se snažíme předcházet.
- Je velká neukáznenost řidičů?
Ano, je. Opravdu je. Řidiči dost často nechtějí zaparkovat na vzdálenějším parkovišti, a tak zaparkují své vozidlo na zákazu zastavení, nebo právě mimo parkoviště. Bezohlednost jednoho řidiče svádí k bezohlednosti ostatní, a pak se sami diví, co se to děje...

- Váš vozový park?
Vozový park (smích)? Dobře, náš vozový park činí jedno služební vozidlo, a to Dacia Duster 4 x 4, takže do těchto podmínek naprosto ideální.
- Jaké další služby poskytlujete v rámci svého výkonu?
Určitě odchyt psů a starost o ně. Za loňský rok jsme zde měli asi deset odchycených zvířat. Je možné říci, že většinou se nám podařilo vrátit zvířata majitelům, pouze ve dvou případech byla zvířata umístěna do útulku. Další činností je rozhodně kontrola černých skládek, pak kontrola parkování v sídelní zóně, kde jsou časté problémy s vozidly, která tam parkovat nemají. V těchto místech mohou parkovat pouze místní obyvatelé nebo osoby, které zde vlastní bytovou jednotku. Nikdo jiný ne.
- Rozumím. Ten útulek je zde ve Špindlerově Mlýně? Kdepak. Nejbližší útulek, kam převážíme a umísťujeme zvířata, je Dvůr Králové nad Labem. My zde máme pouze dva karanténny kotce, kam umísťujeme zvířata do doby, než je převezeme do útulku.
- Jaká je zde součinnost s Integrovaným záchranným systémem?
Součinnost je na velmi dobré úrovni. Znáám se osobně nejen s velitelem Policie ČR, ale i se všemi policisty zdejšího oddělení, protože jsem na tomto obvodu dříve sloužil. Co se týče hasičů, tak s nimi sídlíme v jednom objektu, tedy jsou naše vztahy také na velmi dobré úrovni a s horskou službou též žádné problémy nemáme.
- Mohu se zeptat na Váš profesní život, než jste se stal velitelem městské policie?

Lze říci, že jsem celý svůj život působil u Policie ČR. Sedm let v Praze, osm let zde ve Špindlerově Mlýně a ještě dva roky u Policie ČR ve Vrchlabí.

- Sedmnáct let u Policie ČR. To je slušná řádka let. Čím Vás upoutala městská policie?
Spíše bych řekl, že jsem zatoužil po lehké změně. A když se naskytla ta šance v podobě výběrového řízení na místo velitele městské policie, zkusil jsem to a ono to vyšlo.
- Když se zaměříme na toto specifické místo, kterým Špindlerův Mlýn je. Máte tu krásnou zimu, krásné léto. Nějaké nešvary turistů, mimo té dopravy, jsou?
Opravdu největším „nešvarem“ je ta doprava a pak neukázněnost turistů. Vzhledem k tomu, že se nacházíme na okraji Krkonošského národního parku, častými neřestmi je chození mimo vyznačené stezky, sbírání plodů... Je možné říci, že máme i s Krnapem (Správa Krkonošského národního parku, pozn. redakce) nějakou tu spolupráci, kdy kontrolujeme „borůvkáře“, kontrolujeme vjezd do Krkonošského národního parku, kde je také zákaz vjezdu mimo povolení.
- Během letní sezóny, jsou zvýšené problémy ze stran cyklistů nebo turistů na koloběžkách?
Jde spíše o to, že si neuvědomují nebezpečí, které je na horách může potkat. Když přijedete po zimě, pak je ještě silnice obsypána kamínky. V euforii vyrazíte na kole či na koloběžce, jedete rychleji, ono tady z těch kopců v zatáčkách se hůře brzdí, a tak vůbec. Jednoduše jsou z toho i vážná zranění, u kterých asistujeme.

- Vaše asistence vyplývá z čeho? Z té součinnosti, kterou máte se zdejším Integrovaným záchranným systémem?

Ano, přesně tak. Většinou se jedná o to, že usměrnujeme dopravu. Samozřejmě, že když jsme na místě první, tak nejdříve poskytneme první pomoc. Jistě. Ale většinou jsme s horskou službou nebo hasiči na místě zároveň, a proto více usměrnujeme.

- Nějaký úsměvný příběh?
Úsměvný ne. Ale jeden případ byl, kdy turistka, které převáželi zraněného manžela vrtulníkem, si nemohla kvůli silnému rozrušení vzpomenout, kde zaparkovala vozidlo i se svými pejsky. My jsme se nabídli, že ho dohledáme, dala nám klíče od auta. Auto jsme našli a přivezli i se psy. Myslím si, že od toho tady jsme. Abychom pomáhali místním lidem i turistům.

- Kapesní krádeže, krádeže lyží a kol. Je to problematika Špindlerova Mlýna?
Tak určitě. Ponejvíce krádeže lyží a v létě kol. Samozřejmě, že i kapesní krádeže. Nicméně to není v takovém měřítku, jako ve větších městech.
- V čem dělají lidé největší chybu?
Rozhodně tím, že ponechávají své věci bez dozoru.

Rozhovor s panem Poláčkem trval ještě několik minut, a vyplynulo z něj, že Městská policie Špindlerův Mlýn není ani tak represivní složkou, jako jinde, v mnoha větších či menších městech, ale je převážně službou tamním občanům i přijíždějícím turistům. Na několik málo sekund jsem se zasnila: „Stát se tak strážníkem ve Špindlerově Mlýně...“

Ale to už je čas usednout s kolegou fotografem do služebního vozidla městské policie a zažít na vlastní kůži v čem spočívá práce špindlerovských strážníků. Společně s našimi průvodci, kterými jsou dva strážníci vykonávající ten den službu, jedeme projet místa Špindlerova Mlýna. Ten den není zcela slunečný, a tak pocituji, že přeci jen březen ještě je a že jsem skutečně na horách. Ale! Ta krása všude! Autem se dopravíme do místa, které je „nutné“ zkontrolovat, vystoupíme z vozidla a daným místem projdeme. Pánové nám u toho příjemně a moudře povídají, co a jak. Zjišťuji, že na svém opasku nemají služební zbraň. Zvyklá z Prahy se nad tím pozastavím a ptám se: „Vy nenosíte zbraň?“ Se smíchem mi odpovídají: „A je to snad potřeba?“ Zamyslím se, není. Zbytečná zátěž. Vždy je lepší vyhocenou situaci řešit jakkoli jinak než hrozbou zbraní. Takto projdeme několik úseků, zkontrolujeme parkovací hodiny, vše je v pořádku.

„Pánové, vy zde sloužíte od začátku?“ „Ano,“ svorně mi odpoví. Dál se ptám, jak je to s tím parkováním, když vím, že je to hlavním bodem jejich práce. Odtahy vozidel probíhají? Kdepak. Maximální sankcí za špatné parkování je „botička“. Na začátku chodívali a upozorňovali řidiče, že špatně parkují, tím, že jim dali za stěrač takový „vzkaz“. Když následující den řidič opět ignoroval dopravní značku a zastavil na stejném místě, místo „vzkazu“ s upozorněním získalo jeho vozidlo obutí. Zdá se mi to jako spravedlivý systém, co říkáte? Jednou se může stát, třeba jsem si ani nevšimla a zaparkovala špatně. Strážníci mě slušně upozorní. Přesto druhý den zaparkuji na skoro obdobném místě? Tedy chci ignorovat jakási pravidla? Ach ano, pak je v pořádku, že následuje „trest“.

Výzvy pro nepřítomného pachatele přestupku máte, dáváte? Je další má otázka. Ano mají, ale nedávají. Jsou zde pouze čtyři. Bývají venku, v ulicích. Nemají žádné přestupkové oddělení. Hrubé přestupky řeší nasazením botičky a posléze uložení blokové pokuty. Opět usedáme do vozidla a ujíždíme kopci nahoru, výš a výš, až se ocitáme na „hranici“ s Polskem. Nádhera. Nádhera! Dech se mi tají nad tou krásou a jen jakoby z dálky vnímám hlas našich průvodců, kteří říkají, jak snadné je, bohužel, převést během několika málo minut odcizené auto do Polska, aby nenávratně zmizelo. Zrovna se chci zeptat „jak?“, když jednomu ze strážníků zvoní služební mobil. Strážník mluví německy, pak se na nás obrací a říká: „Musíme jet. Dole na nás čeká řidič, který má na svém vozidle botičku.“ Jedeme. Skupinka mladých lidí, kteří ponechali své auto na zákaz zastavení. Strážník si s nimi plynule hovoří v německém jazyce, vysvětluje, čeho se dopustili a pak stanovuje výši blokové pokuty. Řidič vše chápe, omlouvá se a zaplatí pokutu. Botička mu je ještě před tím sundána a je vyfocen blatník i kolo. To pro jistotu, kdyby se snad řidič později rozhodl říci, že mu bylo vozidlo demontáží botičky poničeno. Viděli jsme toho dost, fotek máme také hojně, tedy? Dala bych si něco k jídlu. Od rána nic nejím a už jsou dvě hodiny odpoledne. Můžeme? Samozřejmě. „Naši“ strážníci nás vezou zpět na stanici městské policie, kde na nás čeká pan Poláček, abychom se šli společně naobědvat a pověděli si další a další věci, ale již ne o městské policii. Což znamená? „Mimo záznam...“

Z.G.

foto: DS MP Praha

